ב"ש היא דאמרי. בפרק בנות כותים* מעין אחד הוא: ישבת קתני. שכבר נכנסו ימי טוהר: דילמא קבעה לה וסת. תוך שמונים דנקבה ג' רלאות מעברים לעברים לרשב"ג ולרבי ב' רלאות משלשים לשלשים שכשילכו ימי טוהר ה"ל וסת לעברים: המכה. מכת בעילה דכל זמן שמתה דוחה דם ממתמ תשמיש דם כתולים הוא: לא שנו. אינם הלל קלי: שלא פסקה. ממרלות דם: מחמת תשמיש. דכל זמן שמשמה רלתה: וראתה שלא מחמת תשמיש. כלומר אפילו מזרה ורלתה ביום שלא ממתמ תשמיש מחזקינן לה בדם כתולים הוא ומחמת תשמיש לא פסקה: אבל פסקה מחמת תשמיש. שמשמה פעם אחת ולא רלתה ואחרי כן רלתה בין שרלתה ממתמ תשמיש בין שלא רלתה ממתמ תשמיש טמאה דלמרינן כיון דנשעת תשמיש פסקה פעם אחת רגלים לדבר שהכתולים כלו כבר וזה ממקום טמא ירד: נשתנו מראה דמים. ממרלה דם בעילה רלשונה: תשמש בעודים. אחד לפני תשמיש ואחד לאחר תשמיש: כאן בעודים משום דשמשה עכשיו דלא נמי מזיא לאחר תשמיש ונשמו מרלה הדם טהורין*: דאימור שמש עכרן.

אבר התשמיש: כאן שלא שמשה. הא דאמר נשתנו מרלה דמים שלה טמאה שלא שמשה היום אלא בטהרות עסקה אמוך לבדיקה הילך לענין טהרות שחרית וערבית בעיא בדיקה ולפני תשמיש היינו טעמא דלא בעיא בדיקה דכיון דלאחר תשמיש לא בעיא בדיקה לפני תשמיש נמי לא אלרכוה רבנן דאמרינן לקמן (וכ:) כל בעבלה לא בעיא בדיקה אלא מגו דבעיא בדיקה לאחר תשמיש לטהרות בעיא נמי בדיקה לפני תשמיש לבעלה והכא ליכא מגו. ליתנא אחרינא כאן שמשה לאחר תשמיש ראשון לא בעיא בדיקה ואפילו שחרית וערבית ואפילו נשתנו אימור שמש עכרן והא דתני נשתנו אימתי כשלא שמשה לאחר לילה הראשון ולאו טעמא הוא דא"כ אפילו לא נשתנו נמי טמאה דהא עברה עליה לילה אחת אלא תשמיש אמרינן לעיל דטמאה: לא שנו. הא דתנן שחרית וערבית בודקת: אבל לבעלה מותרת. אלא בדיקה: פשיטא שחרית תנן. דטהרות הוא דהא אין משמשין מטה כיוס*: מגו דבעיא בדיקה לטהרות. לאחר תשמיש שמא רלתה לאחר תשמיש מחמת תשמיש: בעיא נמי בדיקה לבעלה. לפני תשמיש: הא נמי תנינא. במתני' פ"ב (לקמן מו.): בחזקת טהרה לבעליהן. ומתניתין דקתני דבעינן בדיקה על כרחך הכי מתרלת לה מתניתין דהכא בעסוקה בטהרות והתם בשאינה עסוקה בטהרות: והא מתני' דהכא ביש לה וסת עסקינן. דקתני ואע"פ שאמרו היה שעתה וכו' והא דאי בשים לה וסת ועלה מיירי שמואל ואמר אבל לבעלה מותרת אבל אין לה וסת לא קאמר: בין יש לה בין אין לה. דכיון דאמר יש לה וסת ובעינן בדיקה כ"ש דאין לה וסת ואמר שמואל אבל לבעלה מותרת. והא דאמרי מתניתין בים לה וסת הא קא משמע לן דאף על גב כו': והאמר שמואל חדא זימנא. דאפילו אין לה וסת לא בעינן בדיקה לבעלה אלא אם כן רגילה לעשות טהרות: ואוקימנא. לקמן (וכ:) במה דברים אמורים. דבעינן בדיקה: לטהרות. כלומר בעסוקה בטהרות אבל לבעלה גרידא שאינה עסוקה בטהרות לא: כזיעור

בעסוקה בטהרות אלא דר' אבא הוא דאמר ליה דשמואל איירי בהכי ר"ל דהיינו דקא משני אחרת ודינו בשלא עסוקה הכרחה אתחר דר' אבא נעשה לא קים ליה אלא מתוך דהכא א"נ ר' אבא קים ליה שפיר דשמואל[ס"ר] ברברו בעסוקה בטהרות: בר"א בטהרות. תימה מאי תניא נמי הכי דילמא באשה שיש לה וסת אירי ר"ל דסמיך ארישא דברייתא השכרה בהוספתא ומעוברת ומניקה בעלה מהור. וכל אשה שיש לה וסת ושאר כל הנשים מסמאות בטבע ומהרות לבעליהן בר"א שהבדיה בחזקת טהרה פי' בעלה מהור אפילו לי' עקיבא דאמר לעיל דהוזאה מעת לעת מסמאה את בעלה. וכל אשה שיש לה וסת ושאר כל הנשים פי' אפילו אין להם וסת מסמאות בטבע לטהרות ומהרות לבעליהן כלומר מהרות לבעליהן בלא בדיקה: כדי

אלא גרב דאמר מעין אחד הוא הבדוק. הוה מלי לגטוי דרב מתני' בענין אחד: אפילו כי מימי מהרה לימי מומאה לא קבעה. ואין להקשות גר"ל דאמר" כל אלה שעברו עליה ג' שעות כי הבדוק בימי מוהר שמא תפסוק ג' שעות דהכי נמי מימי מהרה לימי מומאה לא מקרי הפסקה:

ומשמשת בעודים. אחרכא נעשים ואחשה שיש לה וסת קלי: שלא פסקה מחמת תשמיש. דכל פעם שמשמשה רואה אפילו תשמיש מופלג מחבירו חדש לא שלשה חדשים הוי דם תשמיש ומהור כדאמר בפ' בתרא (לקמן סה:) מעשה ונתן לה רבי ר' ליעזר מתוך שיש עבר חדש ומי שמשה בעילה ורלתה לאחר מכן לא בעילה שלאחר כך בלא תשמיש מהורה אבל אם רלתה יום אני לשמשה ממהה דקתאמר עבר עליה לילה אחת בלא תשמיש כו' ויושב תשמיש נמי אם נשתנו מרלה דמיס שלה מבל אחת ממהה ואם פסקה מחמת תשמיש ורלתה אחרי כן אפילו בלאתו יום כין בתשמיש כין בלא תשמיש ממהה דודאי מיהה המכה וכלו בביאה רלשונה כל דמי בתולים ואפילו ערב אחי דאמר בפרק בתרא (שבת:) בעל ולא מצא דם וחזר ובעל ומצא דם מהורה הייט משום דאימא בביאה רלשונה בעל בהמייה כשמואל אבל הכא דבביאה רלשונה מצא דם וכשביה לא מצא דם ודאי מיהה המכה:

כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן. בלא בדיקה, שלא החכרה בדיקה אלא לעסוקה בטהרות (לקמן מו.).

תוספי הרא"ש

עד שתחיה המכה. אין לפרש דאחרך ד' לילות קאי אבל לאחר ד' לילות אפילו לא היתה מכאה דא"כ ליתניית בברייתא דבי ר"ש ב"ש ותחמרי ב"ה. ולי"ל נמי לפרושי דבריתה תליא מילתא כן תוך ד' לילות בין לאחר ד' מדתנן לקמן בפרק בת: וגרע אמנה לראות כ"ה אומרים עד מתאר שכת ד' לילות ולא מצלינ בין היתה ולא היתה. הלכך כ"ל דשיטר דחיתה לאחר ארבע לילות אבל תוך ד' אפילו היתה מהרה ושוד נראה לדקדק מדתנן בתולה שרמיה מהרין ואמאר הבדוק דלמא היתה אלא ודאי בתוך ד' מהרה בכל ענן ואמתני' בתוך ד' לילות איירי הא דשרי בסמוך מבשתנו מראה דמים דבשתנו אין מבדיא לחלק: אבל עסקה מחמת תשמיש ראתה מטמאה. תימה לי מאי קמ"ל הרינו עד שתחיה המכה דחכי מפרש שמואל לקמן כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה. וצ"ל דאגב דבעי לפרש מילי אחרנייתא נקטיה נמי לרך אע"ג דשמעינן לה מארך דשמואל ואפילו לפ"ד בריש תינוקת בעל ולא מצא דם (מהור) חזור ובעל ומצא דם מהורה שאני התם דמעיקרא לא מצא דם ואיכא לפרוס בעל בהפיית ולא צד בתולה הלכך כשחזר ובעל ומצא דם תלינן בדם בתולים. אבל הכא דמעיקרא מצא דם חשבינא דלא מצא בביאה א' אמרינן דחזרה המכה. וא"ת הכא בלא דגע ומצא אירי וכל לילות שבכיי קפנות אינן חשובות אלא בלילה אחת ונתנן לה עוד שלשה לילות ביומי נעורות בראשונה לקמן בפרק בתרא. ולפיל פרש' דבכל ד' לילות אפילו היתה מהורה. ור"ל דהא דחשבינן כל יסי קפנות אותן ודינו בשלא עסקה מחמת תשמיש ודי"ל דהא דקאמרי ב"ה עד שתחיה המכה ודינו בין תוך ד' לילות בין לאחר ד' לילות. והא דתנן לקמן נמי הגיע ומצא ב"ה אומרים עד מתאר שכת ד' לילות הייט בשלא עסקה מחמת תשמיש ראתה מטמאה. אע"ג דלעיל מצרכינן בדיקה משום וסת לא קבוע לה וסת בכל יסיה כל זמן שלא תעקרנו: עברה עליה לילה אחת בלא תשמיש וראתה מטמאה דוקא בו ביום שאין בו תשמיש אבל למשמה ביום של אחריו כל ראותו של אותו היום מהורות אם לא עסקה מחמת תשמיש כראמרינן

תוספי הרא"ש

כראמרינן בפרק בתרא שנתן לה ד' ד' לילות מתוך ר"ב חדש ח"ש דבריתא דשמשה ולא עסקה מחמת תשמיש כל ראותו של אותו יום מהורה אפילו שלא מחמת תשמיש אבל ראותו של מהרת לא: אמאי תשמיש בעודים. דלמא נשתנו מראה דמים שלה אע"ג דאיירינן בשלא הגיע זמנה ודוק לא בעיא בדיקה דהא תניא לעיל דעד שלא הגיע פרקה תרי היא בחזקת מהרות ואין הנשים בודקות אותן ס"מ אמתני' קא פריך דאיירי בהגיע זמנה: איטור שמש עכרן. ואין לומר חבורק איסור נשתנית עכ"רה ואת מעכירת אחרת שאינו עכר לעולם בשה ובכל ענין שעכרו מהרה משיטא שחרית. מהרות היא ועדיא מינה הוה סדי לסמוך רבינן דקתני בשעת שהיא עוברת לשמש את ביתה לסה לה שתבורק שחרית לשמש כל היום וערבית לשמש כל הלילה בבדיקה זו מניא אלא משום דאיכא למימר לא מסכינן על ההיא בדיקה (שלי דאי) משום דאמרינן לעיל דאינה מכינתא לחורין ולפרקין: אלא אי איתמר אמ"מ איתמר. ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה. מכאן נראה הא דקתני מתני' ומשמשת בעודים הייטו לאחר תשמיש אחר לו ואחר לה כמתני' דמ"ש כל הדר ולא כפ' רש"י שיש"רש אחר לפני תשמיש ואחר לאחר תשמיש ראם כן הוה ליה למימר אלא אי איתמר אריש"א ומשמשת בעודים ועוד מאי כי קאמר ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה הייטו משמשת בעודים: אי מתני' ה"א ה"מ באשה שיש לה וסת והא דקתני כל הנשים הייטו כן עוות בין ישנות: ואוקימנא בעסוקה בטהרות. וא"ת והלא לא פירש שמואל בדבריו בהריא דאיירי

תוספי הרא"ש

חיטרקת שלא הגיע זמנה לראות. נמקמה מה (ה.) אמר לימתי הגיע זמנה לראות מציגיטו ימי הטעורים (כתובות ו.).

נותנין לה ארבע לילות. לשמש, ואפילו רואה אמרינן דם בתולים הוא (לקמן מד:): שכל דמים שמראה נתן מתמת תשמיש מחזקינן לה כדם בתולים (כתובות ו.).

עד שתחיה המכה. כל זמן שאינה מתמשת בלא דם לא מיקה המכה (שם).

כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן. בלא בדיקה, שלא החכרה בדיקה אלא לעסוקה בטהרות (לקמן מו.).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com